Balla Zsófia

Egy nyári dal

Miféle fény került a mézbe
a Nap savanyú íze mellé?
A földből-égből a vidékre
illattalan parázs csorog.

Engem csupán a távlat éltet:
elérhetetlen az ítélet.
Csupa elsodort cél vagyok.
Hegedű és gardony ha éleszt,

úgy zúg a távol, mint a méhek.
Felszabadít megérkezésem.
Mindig virraszt egy haza értem.

Beszippantom a messzeséget –
Gyimes csillagtelt húsából
sértetlen időt kortyolok.